

Byla T-28/03

Holcim (Deutschland) AG prieš Europos Bendrijų Komisiją

„EB sutarties 85 straipsnis (dabar – EB 81 straipsnis) — Pirmosios instancijos teismo sprendimo vykdymas — Išlaidų, susijusių su banko garantija, grąžinimas — Deliktinė Bendrijos atsakomybė“

2005 m. balandžio 21 d. Pirmosios instancijos teismo (trečioji kolegija) sprendimas II - 1362

Sprendimo santrauka

- 1. Ieškinys dėl panaikinimo — Panaikinant sprendimas — Poveikis — Pareiga nustatyti vykdymo priemones — Teisių gynimo priemonių, pagrįstų EB 233 straipsniu, nebuvimas — Galimybė teisės subjektams ginti savo teises remiantis EB 230 ir 232 straipsniais (EB 230, 232 ir 233 straipsniai)*

2. *Procesas — Ieškinys — Formos reikalavimai — Ginčo dalyko nustatymas — Pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka*
(Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktas)
 3. *Ieškinys dėl žalos atlyginimo — Senaties terminas — Atskaitos taškas — Ieškovas, manantis savo prašymo pateikimo momentu neturįs visų elementų, leidžiančių įrodyti Bendrijos atsakomybę — Poveikio nebuvimas*
(EB 288 straipsnio antroji pastraipa)
 4. *Ieškinys dėl žalos atlyginimo — Senaties terminas — Atskaitos taškas — Data, į kurią reikia atsižvelgti*
(EB 230 straipsnis; EB 232 straipsnio antroji pastraipa; EB 288 straipsnio antroji pastraipa ir Teisingumo Teismo statuto 46 straipsnis)
 5. *Deliktinė atsakomybė — Sąlygos — Pakankamai akivaizdus Bendrijos teisės pažeidimas — Atsižvelgimas į aktą priėmusios institucijos diskreciją*
(EB 288 straipsnio antroji pastraipa)
 6. *Ieškinys dėl panaikinimo — Sutarties 85 straipsnio 1 dalies pagrindu priimtas Komisijos sprendimas — Sudėtingas ekonominis vertinimas — Teisminė kontrolė — Ribos*
(EB sutarties 85 straipsnio 1 dalis (dabar — EB 81 straipsnio 1 dalis) ir 173 straipsnis (po pakeitimo — EB 230 straipsnis))
 7. *Deliktinė atsakomybė — Sąlygos — Neteisėtumas — Žala — Priežastinis ryšys — Sąvoka — Išlaidos, susijusios su banko garantija, atsiradusios įmonei pasirinkus nemokėti Komisijos paskirtos baudos — Tiesioginio priežastinio ryšio nebuvimas*
(EB sutarties 185 straipsnis ir 192 straipsnio pirmoji pastraipa (dabar — EB 242 straipsnis ir EB 256 straipsnio pirmoji pastraipa); EB 288 straipsnio antroji pastraipa)
-
1. Sutartis išsamiai numato teisių gynimo priemones, kuriomis teisės subjektai gali pasinaudoti, gindami savo teises. Kadangi EB 233 straipsnyje nėra įtvirtintos teisių gynimo priemonės, jis negali būti savarankiškas teisinis pagrindas, grindžiantis prašymą atlyginti bendrovės patirtas išlaidas, susijusias su banko garantija, Komisijos sprendimu dėl Sutarties 85 straipsnio (dabar — EB 81 straipsnis) taikymo procedūros nus-

tačius baudą, kurią panaikino Pirmosios instancijos teismas.

Tačiau tai nereiškia, kad teisės subjektas negali pareikšti ieškinio, manydamas, jog nebuvo imtasi būtinų priemonių teismo sprendimui įvykdyti. Taigi iš

EB 233 straipsnio kylanti pareiga gali būti įgyvendinama būtent EB 230 ir 232 straipsniuose numatytomis teisinėmis priemonėmis.

suprantamai būtų aiškos iš paties ieškinių teksto.

(žr. 43, 44 punktus)

Esant tokioms aplinkybėms, Bendrijos teismas neturi perimti Bendrijos steigimosios valdžios funkcijų, siekdamas pakeisti Sutartyje numatytą teisių gynimo priemonių ir procedūrų sistemą.

3. Ieškinio dėl deliktinės Bendrijos atsakomybės senaties terminas negali būti pradedamas skaičiuoti anksčiau nei yra įvykdomos visos sąlygos, nuo kurių priklauso pareiga atlyginti žalą.

(žr. 31–34 punktus)

2. Pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnį ir Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą kiekviename ieškinyje nurodomi ginčo dalykas ir teisinių pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Ši nuoroda turi būti pakankamai aiški ir tiksli, kad atsakovė galėtų paruošti savo gynybą, o prireikus ir nesant kitos informacijos, Pirmosios instancijos teismas galėtų priimti sprendimą dėl ieškinio. Siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir gerą teisingumo administravimą, tam, kad ieškinys būtų priimtinas, reikia, kad jį grindžiančios pagrindinės faktinės ir teisinės aplinkybės bent jau glaustai, bet logiškai ir

Tokiu atveju aplinkybė, jog ieškovas manė savo prašymo atlyginti žalą pateikimo momentu dar neturįs pakankamai elementų, jam leidžiančių vykstant teismo procesui įrodyti Bendrijos atsakomybę, negali sustabdyti senaties termino skaičiavimo. Iš tiesų kitaip atsirastų painiava tarp procesinio kriterijaus, susijusio su senaties termino pradžia, ir atsakomybės, dėl kurios galiausiai gali nuspręsti tik teismas, išnagrinėjęs ginčą iš esmės, sąlygų egzistavimo nustatymo.

(žr. 59, 64 punktus)

4. Jei žala atsirado ne iš karto, o palaipsniui, Teisingumo Teismo statuto 46 straipsnyje nurodytas senaties terminas taikomas ankstesniam nei penkeri metai iki senaties termino skaičiavimą nutraukiančio akto laikotarpiui ir netaikomas vėliau atsiradusiems reikalavimams.

Šiuo atžvilgiu minėtame 46 straipsnyje senaties termino skaičiavimą nutraukiančiu aktu laikytinas arba Teisingumo Teisme pareikštas ieškinys, arba išankstinis prašymas, kurį nukentėjęs asmuo gali pateikti kompetentingai institucijai. Pastaruoju atveju ieškinys turi būti pareiškiamas per EB 230 straipsnyje numatytą dviejų mėnesių terminą, o prireikus gali būti taikomos EB 232 straipsnio antrosios pastraipos nuostatos.

(žr. 86, 87 punktus)

(žr. 70, 71 punktus)

5. Bendrijos deliktinės atsakomybės atsiradimas EB 288 straipsnio antrosios pastraipos prasme priklauso nuo to, ar įvykdytos visos sąlygos, t. y. Bendrijos institucijos veiksmų neteisėtumas, žalos realumas ir priežastinio ryšio tarp veiksmų bei nurodomos žalos egzistavimas. Kalbant apie pirmą sąlygą reikalaujama, kad būtų nustatytas pakankamai akivaizdus teisės normos, suteikiančios asmenims teises, pažeidimas. Šiuo klausimu atsižvelgiama būtent į spęstinių situacijų sudėtingumą, tekstų taikymo ir aiškinimo sunkumus ir ypač į nagrinėjamo akto autoriaus turimą diskreciją. Lemiamas kriterijus Bendrijos teisės pažeidimą laikyti pakankamai akivaizdžiu – tai aiškus ir sunkus atitinkamos Bendrijos institucijos savo diskrecijos ribų pažeidimas. Jei ši institucija turi tik labai ribotą diskreciją arba netgi jos visai neturi, pakankamai akivaizdžiam pažeidimui nustatyti gali pakakti paprasto Bendrijos teisės pažeidimo.
6. Jei Bendrijos teismas turi visišką kontrolę nagrinėdamas, ar įvykdytos Sutarties 85 straipsnio 1 dalies (dabar – EB 81 straipsnio 1 dalis) taikymo sąlygos, tai jo vykdoma Komisijos atliktų sudėtingų ekonominių vertinimų kontrolė yra susijusi tik su patikrinimu, ar buvo laikomasi procedūrinių taisyklių bei pa-

reigos motyvuoti ir ar nebuvo akivaizdžių klaidų vertinant faktines aplinkybes ir piktnaudžiavimo įgaliojimus.

(žr. 95 punktą)

7. Pareiškus EB 288 straipsnio antrąją pastraipą pagrįstą ieškinį Bendrijos atsakomybė gali būti pripažinta tik dėl žalos, kuri pakankamai tiesiogiai kyla iš atitinkamos institucijos neteisėtų veiksmų.

Tuo atveju, kai įmonė, pareiškusi ieškinį dėl Komisijos sprendimo, kuriuo jai skiriama bauda, jei Komisija jai suteikia tokią galimybę, pasirenka pateikti banko

garantiją, skirtą užtikrinti baudos ir delspinigių sumokėjimą pagal Komisijos nustatytas sąlygas, ji negali pagrįstai teigti, jog išlaidos, susijusios su banko garantijos pateikimu, kyla tiesiogiai dėl ginčijamo sprendimo neteisėtumo. Iš tiesų šiuo atveju jos nurodoma žala atsirado dėl jos pačios pasirinkimo pateikiant banko garantiją nevykdyti pareigos mokėti baudą, nukrypstant nuo Sutarties 192 straipsnio pirmojoje pastraipoje ir Sutarties 185 straipsnio pirmojoje pastraipoje (dabar – EB 256 straipsnio pirmoji pastraipa ir EB 242 straipsnio pirmoji pastraipa) numatytų taisyklių per ginčijamame sprendime nurodytą terminą.

(žr. 119, 122, 123 punktus)